

MONITOR

SCHILLERINSTITUTETS NYHETSREVEJ I JOHN ERICSSONS ANDA

John Ericsson
1803-89

Årg. 30b Mars 2019

LEDARE

Krigshökarna omringar Trump - Vad göra?

Trots att president Trump har en politik som går ut på att öppna en dialog och avspänning med Ryssland och Kina, har den ena krigshöken efter den andra hamnat i hans regering. Både Trump och hans väljare vill ha slut på krigen, men dessa krigshökar har fått ett utrymme för provokativa uttalanden, som direkt motsäger presidentens egna uttalanden. Många har säkert undrat över vad som är bakom denna röra.

I ett nu mycket spritt Twittermeddelande har Tulsi Gabbard, demokratisk kongressledamot och presidentkandidat, pekat på vad som drivit fram denna process. Hon varnar också för att den riskerar att helt spärra ur till ett storkrig med Ryssland.

Gabbard skriver: *"Kortsynta politiker och mediedebattörer, som ägnat de senaste två åren åt att anklaga Trump för att vara Putins marionett, har dragit på oss ett kostsamt kallt krig och vapenkapplöpning. Hur? Eftersom Trump nu gör allt han kan för att bevisa att han inte är Putins marionett - även om det tar oss närmare ett kärnvapenkrig."*

Tulsi Gabbard är en veteran från kriget i Irak och är helt emot fortsatta amerikanska krig i Västsien. Hon har personligen rest till Irak och Syrien och där träffat president Assad, i avsikten att förhindra utökade amerikanska ingripanden där.

Den tvååriga Rysslandsutredningen, det ständiga tjetet om den i medierna och attacker från olika ledande politiker i väst på Trumps fredssamtal har pressat in Trump i den farliga brittiska geopolitiken, som är den enda politik hans motståndare accepterar. Resultatet har inte låtit vänta på sig. Amerikansk militär och Nato har flyttats fram till Rysslands gränser i Svarta havet och i Östersjön. De har även kommit in på svensk mark i samband med militärövningar. Den senaste Northern Wind (18-27.3) hade fler soldater från Nato-länder än från Sverige och Finland tillsammans.

Krigshökarna Bolton och Pompeo lyckades sabotera samtalen mellan Trump och Nordkoreas ledare Kim Jong-Un, och det blev inget slut på Koreakriget. "Journalisterna" på STV jublade. I handelsförhandlingarna med Kina är det samma visa. USA-förhandlaren Lightizer håller på att sabotera hela uppgörelsen. Han lägger in som ett villkor att USA-domstolar skall ha sista ordet vid alla tvister med kinesiska företag. Det följer hot om absurda sanktioner och bötesbelopp mot Kina och mot alla andra länder och företag som har något med Venezuela eller Iran att göra.

Vad kan man då göra för att påverka detta sömngångaraktiga lämmeltåg mot avgrunden, dvs. ett kärnvapenkrig mellan stormakterna? Jo, alla svenskar har, precis som andra, ett kraftfullt verktyg att påverka.

Det är att ställa sig bakom kravet på att president Trump skall rentvå Lyndon LaRouche från den dom som riktades mot honom av precis samma brittiskstyrda kretsar i USA, som också försöker fälla Trump. Rysslandsutredaren Robert Mueller var åklagare också mot Lyndon LaRouche i de skandalösa rättegångarna som ledde till att han oskyldigt sattes i fängelse 1989. Åklagare var också William Weld, som nu ställer upp som republikansk motkandidat mot Trump i nästa presidentval.

Kuppförsöket mot Trump, som nu är inne på sitt tredje år, kan avbrytas om många från hela världen uttalar sig för att Lyndon LaRouche skall rentvås. Det kommer då att vara ännu tydligare för alla att Rysslandsutredningen var underrättelsetjänsternas stat i staten som hållit USA och världen kvar i geopolitikens ständiga krig allt sedan mccarthyismen på 1950-talet och 1960-talets mord på Kennedybröderna och Martin Luther King.

Verksamhetsberättelse för Schillerinstitutet i Sverige mars 2018 - mars 2019

Efter Lyndon LaRouches bortgång den 12 februari har Schillerinstitutet sorg. Våra minnesord över honom är samtidigt historien om vårt arbete i många år med en man som varit avgörande för våra liv. Se minnesorden på larouche.se:

<http://www.larouche.se/node/4710> Sorgen delas av hans många vänner och beundrare som har sänt en flod av rörande brev med kondoleanser till Helga Zepp-LaRouche från hela världen. Några av dessa brev finns att ta del av på <https://larouchepac.com/20190313/letters-condolence-obituary-and-petition-exonerate-lyndon-larouche>. Där kan man också skriva på uppropet för att rentvå Lyndon LaRouche så att hans idéer kan diskuteras öppet och bli tillgängliga för de människor i hela världen som i så många år har undanhållits dem genom den avsiktliga lögnkampanjen för att isolera honom. Det är nu vi som förvaltar det rika arvet av idéer i hans enorma produktion av böcker, artiklar och tal under hans långa och oerhört kreativa liv.

Schillerinstitutet internationellt

Målet att bredda och göra Schillerinstitutets verksamhet mer tillgängligt har fortsatt framgångsrikt under det gångna året.

Internationellt har Schillerinstitutets ordförande och grundare Helga Zepp-LaRouche hållit sina webcastsamtal med Harley Schlanger varje vecka med uppdateringar av det strategiska världsläget och nya initiativ för att voluntaristiskt ingripa i skeendet från högsta begreppsnivå. Det har gett möjlighet åt alla att vara med och på sitt håll påverka i det viktigaste som händer i världen. Det går att se dessa webcastsamtal på Schillerinstitutets internationella hemsida <https://schillerinstitute.com/>.

Två stora internationella Schillerinstitutkonferenser har samlat politiker och forskare till diskussion för att tackla de nödvändiga besluten och banat nya vägar för att hantera världsläget. Konferenstalen kan ses på

<https://schillerinstitute.com/international-conferences/>.

Schillerinstitutets kulturarbete för att förena konst och vetenskap har fortsatt med enastående arrangemang internationellt. Se: <https://schillerinstitute.com/our-campaign/a-new-renaissance/>.

Kampen för att bygga landbroar tvärs över hela världen är Schillerinstitutets särskilda kännetecken sedan Helga och Lyndon LaRouche lanserade idén vid tiden just efter Berlinmurens fall. Se: <https://schillerinstitute.com/our-campaign/build-the-world-land-bridge/>.

Kurser om den vetenskapliga grunden för ett nytt paradigm och ett Nytt Bretton Woods med Världsländbron har hållits på engelska i Schillerinstitutets och LaRouchePAC:s verksamhet. Hittills har fyra kurser hållits och videospelningar av de välpackade kurserna finns fortfarande tillgängliga på https://discover.larouchepac.com/2019_nbw_class_series. Kurserna är på engelska, men den första kursen 2018, om vad geopolitik resp. det nya paradigmet är, har översatts till danska

och finns på den välmatade hemsidan för Schillerinstitutet i Danmark:

<http://schillerinstitute.dk/si/2018/02/helga-zepp-larouche-nye-paradigme-larouche-pacs-nyt-paradigme-undervisningsserie-2018-pdf-video/>

Schillerinstitutets styrelse. Från vänster: Steven Brawer, Petra Karlsson, ordförande Ulf Sandmark, Elias Dottemar, Hussein Askary och Kjell Lundqvist.

Schillerinstitutet i Sverige

Schillerinstitutet i Sverige har varje vecka kunnat ta del av Astrid Sandmarks översättningar av Helga Zepp-LaRouches veckoanalys. Det har varit ryggraden i vårt elektroniska veckobrev och i rapporteringen på både facebooksidan www.facebook.com/Schillerinstitutet/ och hemsidan larouche.se som under året berättat om Schillerinstitutets internationella och svenska initiativ. Det elektroniska veckobrevet har från och med mars 2019 fått en ny, snyggare utformning och säkrare utskick. En omregistrering har krävts för alla tidigare prenumeranter enligt de nya datalagarna för registrering. Den som inte redan registrerat sig på den nya listan behöver göra det på <http://larouche.se/sida/laroucherorelsens-nyhetsbrev.html>. Även vår svenska papperspublikation Monitor med Fysisk ekonomi har med ny redaktionsledning från det första num-

ret 2019 fått en ny, snyggare utformning. Den har skickats ut både elektroniskt och per post fyra gånger 2018 och en gång 2019.

En studieverksamhet pågår i Stockholm. Den har bl.a följt de internationella kurserna och gjort egna studiemöten. Det har producerat flera fina svenska videor från föredrag och rapporter av våra svenska aktivister. De finns arkiverade av EAPTV på <http://www.larouche.se/eaptv> i kolumnen "Från oss".

Höjdpunkter

Vid sidan av det intensiva dagliga arbetet under året, var först det stora Sidenvägsseminariet den 30 maj 2018 i Stockholm med titeln "Betydelsen av Kinas initiativ Belt & Road för världens ekonomiska utveckling". Det var ett samarrangemang mellan Schillerinstitutet och flera svenska och kinesiska organisationer och företag: China-Sweden Business Council, Kinesiska handelskammaren i Sverige, China Eastern Airlines med stöd av Kinas ambassad och Kinas kulturcenter. Inte mindre än tre ambassaders toppdiplomater talade: Kinas ambassadör Gui Congyou, Pakistans ambassadör Ahmad Hussain Dayo och Sydafrikas chargé d'affaires Duncan Mopelo Sebefelo. I den första panelen tillsammans med dessa tre diplomater talade Stephen Brawer och deltog därefter i den gemensamma paneldebatten. Dessutom talade Hussein Askary och en rad företagare. Efter detta har ett intensivt arbete fortsatt med dessa samarrangörer för att främja Belt & Road Initiative (BRI) i Sverige.

Svenska Schillerinstitutets insatser för Jemen

Den 6 juni i Jemens huvudstad Sanaa lanserades Hussein Askarys plan för utveckling och fred i Jemen. Det är en plan på 80 sidor på arabiska som täcker de olika delarna av Jemens ekonomi samt ett förslag till infrastrukturutbyggnad som både enar landet och kopplar in det på den nya Sidenvägen. Förslaget har med hjälp av vår systerorganisation i Jemen, under ledning av advokat Fouad Alghaffari, antagits av myndigheter där och används nu som en del av regeringens planering och för att mäkla fred både internt och med andra länder. En video finns där Hussein berättar på svenska om planen och sitt arbete med den: <http://www.larouche.se/artikel/hussein-askary-om-jemen>

En delegation från Sverige med bland andra Ulf Sandmark, Hussein Askary, Kjell Lundqvist och hedersmedlemmarna Greger Ahlberg och Leena Malkki deltog i Schillerinstitutets inter-

nationella konferens i tyska Bad Soden am Taunus den 30.6 - 1.7 2018. Hussein Askary hade en framträdande roll där som moderator för panel II om Västasien och Afrika och med ett föredrag om sitt Jemenprogram. Se: <https://schillerinstitute.com/schiller-institute-conference-%e2%80%a2-bad-soden-%e2%80%a2-june-30-july-1-2018/>.

Leena Malkki bidrog också stort till stämningen med sin sång på konferensens kulturafton.

Svenska Schillerinstitutet internationellt

Den 4-14 augusti ledde Ulf Sandmark en delegation från internationella Schillerinstitutet till Syrien. Odile Mojon från franska Schillerinstitutet deltog. Bassel Yassin från AcademiQ Tour System i Uppsala var reseledare och flera företagare och journalister från Sverige fanns också med i delegationen. Delegationen välkomnades officiellt av Syriens turistministerium och av turistminister ingenjör Beshar Yazji. En rundresa till Homs, Aleppo och Palmyra med en professionell reseledare och arkeologiprofessor arrangerades för delegationen som också deltog i den stora industri- och handelsmässan i Damaskus. Flera intervjuer gjordes för syriska och internationella TV-stationer. Från Sverige har Schillerinstitutet gett flera intervjuer på bästa sändningstid i internationella TV-kanaler. Hussein Askary var gäst i en pakistansk TV-kanal för att diskutera sin internationellt uppmärksammade artikel "Är Kinas Sidenväg en skuldfälla? Dags att skilja fakta från fantasi!" Ulf Sandmark intervjuades på iranska PressTV i direktsändning och skriftligt av iranska Tasnim och Yemen Press Agency.

BRIX

I maj kunde många medlemmar i Schillerinstitutet delta i lanseringen av BRIX, som är en speciell arbetsgrupp för att främja BRI. Den gick av stapeln i Vinterträdgården på Grand Hotel i Stockholm den 28 september 2018. Kinas ambassadör Gui Congyou talade tillsammans med Ulf Sandmark, Stephen Brawer, Hussein Askary och experter på företagssamarbete med Kina. Detta arbete har fortsatt med deltagande i konferenser om BRI i Sverige och i Kina. Hussein Askary talade om BRI på en konferens i Peking i Kina inför 3000 personer. Se videon på: <https://www.youtube.com/watch?v=jmJamZnI8>

I februari talade Ulf Sandmark om grundidéerna bakom BRI på ett seminarium på en företagarkonferens i Skellefteå. Se videon på:

<https://www.youtube.com/watch?v=oSd6Pryn pYo>

Under FN:s Jemenförhandlingar utanför Stockholm deltog Ulf Sandmark, Hussein Askary och Elias Dottemar personligen i Jemensolidaritets aktionsvecka, som avslutades med en stor demonstration på Odenplan till stöd för Jemen. Demonstrationen uppskattades mycket av den jemenitiska delegationen från Sanaa i deras förhandling med den saudistödda regeringen i Riyadh. Flera intervjuer gavs där av både Ulf och Elias till jemenitiska TV-kanaler och medier.

Den 16-17 februari deltog en delegation med bl.a styrelsemedlemmarna Kjell Lundqvist och Petra Karlsson från Sverige i Schillerinstitutets konferens i Morristown i USA. Denna konferens hedrademinet av Lyndon LaRouche. Hela konferensen med fyra olika paneler finns att se på:
<https://schillerinstitute.com/conference-let-us-create-a-new-more-human-epoch-for-mankind/>

Minnesord över Lyndon H. LaRouche jr (1922–2019)

Den amerikanske ekonomen och statsmannen Lyndon H. LaRouche jr, känd för att under åren 1957 till 2007 ha gjort världens mest träffsäkra serie ekonomiska prognoser, gick ur tiden den 12 februari 2019. Som författare till tusentals tidningsartiklar och mer än hundra böcker och djuplodande pamfletter och strategiska studier, var LaRouche en av de mest kontroversiella politiska gestalterna i USA:s historia. En orsak till detta var den stolta och energiska presidentvalskampanj som LaRouche förde utan uppehåll från 1976 till 2004, för att återinföra det amerikanska konstitutionsenliga självstyret efter mordet på John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King och Robert F. Kennedy. En annan orsak var att han lyckades skapa en oberoende press- och nyhetstjänst som gav honom och hans medarbetare möjlighet att göra ofiltrerade utvärderingar, och gjorde att de kunde rapportera om den amerikanska ekonomins faktiska tillstånd, och ofta också om den verkliga bakgrunden till annars svärförklarade amerikanska och internationella politiska skeenden. LaRouche bildade också en internationell filosofisk sammanslutning, med målet att återuppväcka kunskapen om den tusenåriga motsättningen mellan den platonska traditionen och den aristoteliska skolan – kampen mellan den republikanska statsmodellen och det oligarkiska imperiesy-

stemet. LaRouche kunde få ett inflytande utanför USA genom att han lyckades rekrytera hundratals politiserade studenter i många länder, framför allt i Europa, Kanada och Central- och Sydamerika. Denna personligt utvalda intelligentsia gav honom möjlighet att initiera och genomdriva politiska förändringar med hjälp av små men välutbildade och extremt välinformerade grupper. På så vis kunde mycket större krafter katalyseras i olika länder, som agerade som "ett intellekt på flera kontinenter".

LaRouche hävdade bestämt att varje medborgare i USA, liksom alla medborgare i andra suveräna nationer, har en skyldighet att sätta sig in i viktiga politiska frågor som handlar om det egna landets, och hela mänsklighetens, framtid; att lägga fram och försvara en politik som "främjar vårt eget och våra efterkommandes gemensamma bästa"; och att bekämpa en hänsynslös finanspolitik som ytterst syftar till att driva igenom en rasistisk befolkningsminskning, ibland maskerad som "miljövård" eller "hållbar utveckling", särskilt riktad mot länder i Afrika, Asien och Central- och Sydamerika. Även om framstående internationella personer och institutioner på senare tid har börjat rapportera om LaRouche, har inget av de stora "etablerade medierna" vågat återge vad LaRouche faktiskt sa i någon av de politiska frågor som han engagerade sig för, trots att han var en av USA:s mest produktiva författare. Rädslan för LaRouche är påtaglig, men inte ny. Hans motståndare har alltid varit lika rädda, eller ännu räddare, för makten hos hans idéer, än de varit för LaRouche som person. Den rädslan kommer inte att avta med hans död. Inte ens efter hans död kan de "etablerade medierna" kosta på sig att nämna LaRouches "fyra lagar", hans förslag om en fyrmaktsöverenskommelse mellan USA, Ryssland, Kina och Indien, hans idé om ett Strategic Defense Initiative (SDI) som den dåvarande presidenten Ronald Reagan tillkännagav i ett TV-tal den 23 mars 1983, och hans enastående fem decennier långa förespråkande för fusionskraften som energikälla. Om det amerikanska folket skulle få kännedom om de här politiska alternativen, och därmed förstå vad som undanhållits för dem genom en decennielång tystnadens konspiration mot LaRouche – i synnerhet i samband med de senaste 15 årens finanskriser och meningslösa rovlystna krig – så skulle de dra den enkla slutsatsen att någon under alla dessa år verkligen ansträngde sig för att hålla dem borta från Lyndon LaRouches idéer.

"Han är en ful fisk, men vi kan inte berätta varför" skulle inte duga som förklaring till varför de inte ens nu ska få veta "vem Lyndon

LaRouche är". För att verkligen kunna bryta igenom muren av fejknyheter måste den verkliga Lyndon LaRouche äntligen få göra sig hörd och bli känd. Detta syfte tjänar den följande korta, mycket ofullständiga presentationen av hans liv och gärning.

Hur en statsman blir till
LaRouche etablerade sig under mer än fyra decennier som det brittiska imperiesystemets största fiende, både i den form det hade före andra världskriget och i dess alltjämt fortlevande Samväldesinkarnation efter kriget. LaRouches tjänstgöring som soldat i andra världskriget, med placering i operationsområdet Kina-Burma-Indien, fick stor betydelse för honom personligen. "Det var erfarenheterna i Calcutta 1946 som blev avgörande för mitt livslånga engagemang för att USA efter kriget skulle ta på sig ledarrollen i världen för att införa en världsordning vigd åt att främja det som vi i dag kallar 'utvecklingsländernas' ekonomiska utveckling", skrev LaRouche i sin självbiografi *The Power of Reason: 1988*. LaRouche tog upp kampen mot det brittiska Ostindiska kompaniets nutida "nationalekonomiska teoretiker" och slavhandlare, vilkas teorier under tiden efter andra världskriget hade fått en dominerande ställning på de amerikanska universitetens ekonomiska fakulteter.

LaRouche tog kraftfullt avstånd från synen på människan som ett djur som förfäktades av Francis Bacon, Thomas Hobbes, Parson Thomas Malthus och John Locke. I stället återinförde LaRouche vetenskapen fysisk ekonomi i USA, en vetenskap som hade grundats 1672 av den tyske filosofen Gottfried Wilhelm Leibniz, mannen bakom infinitesimalkalkylen och meduppfinnare till ångmaskinen. Under en intensiv period ägnad åt självständiga studier, mellan 1948 och 1952, förkovrade sig LaRouche på det naturvetenskapliga området för att kunna utveckla sin egen ekonomiska prognosmetod. I boken *LaRouche: Will This Man Become President?* (1983) heter det:

"1952 insåg LaRouche, att med hjälp av ett energibegrepp som överensstämmer med [Bernhard] Riemanns avhandling 1854 'Om de hypoteser som ligger till grund för geometrin', går det att mäta både teknologi och ekonomisk tillväxt uttryckt i denna definition av energi. Med LaRouches metod mäts ekonomiskt värde – realekonomisk tillväxt – primärt i form av en ökning av samhällets potentiella relativa befolkningstäthet."

Men LaRouche såg egentligen allt sitt arbete på den fysiska ekonomins område som ett speci-

fikt uttryck för en djupare kunskapsteoretisk uppgift. I artikeln *Beethoven as a Physical Scientist* från 1988 skriver LaRouche:

"Mina viktigaste upptäckter, inom varje område som jag lämnat bidrag till, bygger på att jag lyckades motbevisa den berömda kantska paradoxen, som hävdas ånyo i Immanuel Kants *Kritik av omdömesförmågan*. Kant hävdade två saker som är av betydelse här.

För det första påstod han att även om det finns kreativa processer som kan leda till giltiga grundläggande vetenskapliga upptäckter, så är dessa processer som sådana bortom all tänkbar mänsklig fattningsförmåga. Det bevisade jag vara falskt, och utifrån det beviset utvecklade jag ett sätt att närma sig en vetbar representation av dessa kreativa processer, och därmed implicit ett sätt att mäta tekniskt framåtskridande som sådant.

På grundval av det första antagandet gjorde Kant för det andra gällande att det inom estetiken inte finns några vetbara kriterier för sanning eller skönhet. Att det i dag finns en så utbredd tolerans för alla former av modern irrationalism i frågor som rör konsten beror på att denna tes rörande estetiken som lades fram av Kant och senare av Friedrich Karl von Savigny accepterades i Tyskland och andra länder."

Lyndon LaRouches rikhaltiga produktion av skrifter, inom musik, ekonomi, historia, språk och naturvetenskap, inspirerade till många samarbeten och tankeutbyten med människor i hela världen. LaRouche var, väl att märka, en statsman – inte en politiker. Han utövade statskonst, i Sokrates mening.

Han grundade organisationer genom att undervisa. Det började med en föreläsningsserie 1966, där han presenterade och debatterade sin ekonomiska prognosmetod, framför allt i universitetsmiljö. Många fick upp ögonen för LaRouche när han debatterade mot den tidens akademiska storheter inom ekonomi och politik. 1971 fick detta ett tvärt slut, efter LaRouches ryktbara debatt med ekonomen Abba Lerner. Lerner förlorade debatten när han medgav att om den tyske riksförvaltningsministern Hjalmar Schachts åtstramningspolitik hade genomförts redan på 1920-talet "så hade Hitler inte behövts". Därefter gick det inte att hitta någon som var beredd att debattera med LaRouche, och inga fler sådana debatter ägde någonsin rum.

LaRouches föreläsningar om det som då benämndes "dialektisk ekonomi" var precis det – dialoger mellan LaRouche och historiska personer inom filosofi, ekonomi och vetenskap, som han skildrade med berättarens noggrannhet, alltid utan anteckningar, och ofta helt utan böcker. Studenterna fick en diger kursplan, med angivna litteraturstudier för varje vecka. En student drar sig till minnes: "Han hänvisade till ett avsnitt ur något verk som till exempel Kants *Kritik av det praktiska förnuftet*. Han sa att vi skulle läsa det. Om man gjorde det, och kom till föreläsningen nästa vecka, så började han med en utläggning om hur han tolkade det här avsnittet, och det var övertygande och välgrundat. Sedan satte han igång med att smula sönder det bit för bit, och eftersom man hade läst det, och tagit det till sig, så upptäckte man plötsligt alla felsluten som lurade på botten av ens eget tänkande. Han visade för oss skillnaden mellan att läsa och att tänka. Det var inte lektioner, det var ett förtroligt samtal. Och det var det som gjorde oss intresserade."

LaRouches huvudsakliga organisation var National (senare International) Caucus of Labor Committees, en filosofisk sammanslutning som hade formen av ett "system av konferenser", vilka vanligtvis hölls två gånger om året. Denna sammanslutning gav upphov till flera andra organisationer, bland vilka kan nämnas Fusion Energy Foundation, U.S. Labor Party, National Democratic Policy Committee och Anti-Drug Coalition. LaRouche grundade också och samarbetade med organisationer i Frankrike, Tyskland, Italien, Sverige, Kanada, Danmark, Mexico, Colombia, Peru, Australien och flera andra länder.

I december 1977 gifte sig LaRouche i Tyskland med Helga Zepp, som sedermera grundade Schillerinstitutet, en politisk institution med syfte att främja statskonsten och en renässans för den klassiska kulturen.

"Hösten 1977 föreslog jag att vi skulle gifta oss ... Jag blev lite förvånad, men angenämt, när hon sa ja ... Ingen av oss levde några vanliga liv, och ingenting tydde på att det någonsin skulle bli annorlunda. Vi gifte oss i Wiesbaden den 29 december 1977. Vigseln skedde på tyska; vigselsförrättaren från Standesamt frågade mig på tyska om jag förstod vad som hände. Mina vänner skrattade åt den frågan i flera veckor efteråt."

De förblev gifta i 41 år.

Kämpaglöden och den polemiska stilen i LaRouches och hans medarbetares kampanjer var något unikt i amerikansk politik under 1970-talet, 1980-talet och 1990-talet. LaRouches halvtimmeslånga TV-framträdande 1976, "Emergency Address to the Nation", var första gången som en oberoende kandidat hade köpt sig så mycket TV-tid i ett nationellt val. Under presidentvalskampanjen 1984 framträdde LaRouche i TV i 30 minuter hela femton gånger, och uppfann i princip det som senare skulle kallas "infomercials". LaRouches presidentvalskampanjer, och hans medarbetares olika valkampanjer – inklusive de 1.000 LaRouche-kandidaterna som ställde upp i olika val enbart 1986 – skrämde slag på LaRouches motståndare i USA, men de uppmuntrade också andra till att våga kandidera till olika politiska poster och till att stödja en politik som inte bara handlade om "den egna lilla hålan", utan var för hela mänsklighetens bästa.

Ett exempel på en sådan politik var LaRouches förslag från 1975 om att byta ut Internationella valutafonden mot en Internationell utvecklingsbank (International Development Bank, IDB), för att utveckla det som då benämndes den "tredje världen" med hjälp av export inte bara av modern teknik, utan av hela städer. Dessa städer skulle tjäna som utbildningsplatser för att ge befolkningen i utvecklingssektorn verktygen för att så snabbt som möjligt kunna skapa sina egna "kompletta" ekonomier, och inte bli skuldsavvar, vilket var det som sedan faktiskt hände. Den dåvarande utrikesministern i Guyana Frederick Wills förespråkade LaRouches IDB-förslag i FN 1976. Mexicos president José Lopez Portillo och Indiens premiärminister Indira Gandhi träffade Lyndon och Helga LaRouche och anammade delar av LaRouches förslag, varav många gavs ut i bokform, som till exempel *Operation Juárez* för Mexico och *The Industrialization of India: From Backwardness to Industrial Power in Forty Years* och *A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Oceans Basin*. Det centrala innehållet i alla dessa skrifter, som LaRouche författade i början av 1980-talet, är fortfarande giltigt. För att sprida LaRouches idéer använde hans medarbetare den sokratiska metoden: ett direkt samtal med människor vid bokbord, utanför jobbcentra och postkontor, på flygplatser och vid trafikljus, i gathörn, innerstäder och köpcentra. Denna direktkontakt med befolkningen gav dessutom LaRouche en mycket bättre känsla för vad som rörde sig i USA "på markplanet", som ingen annan politisk kraft hade tillgång till. Korrupta element i justitiedepartementet, och så kallade "icke-statliga organisationer", som fick klartecken att störa LaRoucherörel-

sens konstitutionsenliga rätt att organisera, var tvungna att utmåla organisationen som en "sekt" för att skrämja folk från att stöda den ekonomiskt. Ingen av LaRouches belackare har kunnat bortförklara hans träffsäkra ekonomiska prognoser, däribland Bretton Woods-systemets sammanbrott den 15 augusti 1971, börskraschen på Wall Street i oktober 1987 (som LaRouche förutsåg i maj samma år) och hans internet-sända prognos den 22 juli 2007 av finanskollapsen i september 2008 som ledde till "brandkårsutryckningar" och "räddningspaket" för biljontals dollar. Men hans mest uppseendeväckande förutsägelse var inte ekonomisk i egentlig mening.

Den 12 oktober 1988 sa Lyndon LaRouche i ett tal på Kempinski Hotel i Berlin:

"Jag är till yrket ekonom i traditionen från Gottfried Wilhelm Leibniz och Friedrich List i Tyskland och från Alexander Hamilton och Mathew och Henry Carey i USA. Mina politiska principer är desamma som Leibniz', Lists och Hamiltons, och de överensstämmer även med Friedrich Schillers och Wilhelm von Humboldts. I likhet med min republiks grundare har jag en orubblig tro på principen absolut suveräna nationalstater, och jag är därför motståndare till alla övernationella myndigheter som kan underminera en nations suveränitet. Men i likhet med Schiller anser jag att varje person som aspirerar på att bli en skön själ måste vara på samma gång en sann patriot och en världsmedborgare. Av dessa skäl har jag under de senaste 15 åren blivit en expert på mitt lands utrikespolitiska frågor. Som ett resultat av detta arbete har jag fått ett växande och viktigt inflytande inom vissa regeringen närstående kretsar ifråga om USA:s utrikespolitik och strategi, två med varandra sammanhängande områden. Min roll under 1982 och 1983 i att, i samråd med USA:s nationella säkerhetsråd, utforma anammandet av den politik som går under beteckningen Strategic Defense Initiative, eller SDI, är ett exempel på detta. Även om detaljerna är konfidentiella kan jag avslöja för er att mina synpunkter på det rådande strategiska läget har större inflytande i USA i dag än vid något tidigare tillfälle. Därför kan jag försäkra er om att det som jag lägger fram för er nu, rörande utsikterna till Tysklands återförening, är ett förslag som kommer att studeras ytterst seriöst inom de berörda etablissemangskretsarna i USA. Det är många som i dag skulle hålla med om, att under de rätta betingelserna är tiden nu kommen att ta de första stegen mot Tysklands snara återförening, med den uppenbara utsikten att Berlin då kan återfå sin roll som huvudstad."

Utpekad som måltavla för eliminering

Två dagar efter detta tal på Kempinski Hotel väcktes federala åtal mot Lyndon LaRouche och flera av hans medarbetare. När LaRouche senare uttalade sig om åtalet, i ett framträdande på Nationella pressklubben i New York, konstaterade han: "Man kan säga om själva åtalet, att alla som sätter sig upp mot Gud, eller mänskligheten, eller bådadera, blir straffade förr eller senare." Två år före åtalet utsattes LaRouche för ett mordförsök, om vilket LaRouche skrev följande i sin pamflett från 2004 med rubriken "*Fängsla honom, eller döda honom!*" *Natten de kom för att döda mig.*

"Den 6 oktober 1986 stormade en formlig armé bestående av mer än 400 beväpnade poliser in i den lilla staden Leesburg i Virginia, för att göra razzia mot *EIR*:s och dess medarbetares kontor, och för att också utföra ett annat, lömskare uppdrag. Huset där jag bodde vid den tiden omringades av en beväpnad styrka, medan flygplan, pansarfordon och annat manskap väntade på order om att gå in under eldgivning. Som tur var dödades ingen, därför att någon högre upp än chefen för justitiedepartementets brottmålsavdelning William Weld gav order om att attacken mot mig skulle blåsas av. Enheterna som låg beredda att ingripa mot mig, min hustru och flera av mina medarbetare drogs tillbaka under morgontimmarna.

Detta var det andra väldokumenterade fallet där det amerikanska justitiedepartementet varit inblandat i operationer som syftat till att fysiskt eliminera mig från politiken."

LaRouche och sex andra blev visserligen dömda i en domstol i Alexandria, Virginia, i december 1988, och sattes i fängelse i januari 1989, men de internationella och nationella protesterna mot dessa korrumperade domar fortsätter än till denna dag. Den tidigare amerikanske justitieministern Ramsey Clark, som var LaRouches advokat, förklarade med rätta att målet mot LaRouche uppvisade "en större omfattning av uppsåtlig förslagenhet och systemiskt myndighetsmissbruk utsträckt över en längre tid med utnyttjande av den amerikanska statens resurser, än något annat federalt åtal som jag känner till." I *Executive Intelligence Reviews* dossier från september 2017, *Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him* finns en utförlig redogörelse för hur den nuvarande särskilde åklagaren mot Donald Trump, Robert Mueller, också hade en central roll i den politiska förföljelsen av Lyndon LaRouche under

1980-talet. Under tiden i fängelset fortsatte LaRouche sitt författarskap, men nu ofta genom att diktera hela bokmanuskript kapitel för kapitel över telefonen, återigen utan tillgång till någon som helst referenslitteratur. Förutom samlingsvolymen *The Science of Christian Economy and Other Prison Writings* skrev eller dikterade LaRouche många andra dokument, varav några gavs ut tillsammans med andra tidigare ej publicerade skrifter.

Under 1989, då det stod klart att det sovjetiska Comecon fick allt större ekonomiska svårigheter, samarbetade LaRouche och hans hustru Helga intensivt kring ett ekonomiskt program med namnet "Den produktiva triangeln Paris-Berlin-Wien", som efter Sovjetunionens sammanbrott utvidgades till den "Eurasiska landbron". Detta var ett program för hur, efter Järnridåns fall, Europas befolknings- och industricentra skulle kunna integreras med Asiens genom s.k. utvecklingskorridorer. Det var den enda genomtänkta fredsplanen för 2000-talet som fanns uppe på bordet vid den tiden, en chans som våldsamt motarbetades av britterna och anglofila nykonservativa krafter i USA, som absolut ville bevara sin unipolära värld och sitt nyliberala system. Den Eurasiska landbron började redan tidigt omtalas som den Nya Sidenvägen. Drygt två decennier senare har det kinesiska Belt & Road Initiative, som växte fram ur denna idé, blivit det främsta dragloket för världens fysiska ekonomi.

Ett bättre liv för miljoner människor

När LaRouche släpptes ur fängelset den 26 januari 1994 fortsatte han sin bana som prognosmakare. 1995 utvecklade han den pedagogiska "trippelkurvan" eller "typiska kollapsfunktionen", för att förklara för icke-ekonomer hur den transatlantiska världen hade hamnat i en "hyperinflation liknande den i Weimartyskland", som hade plundrat den så långt att ingenting längre kunde rädda det dominerande penningssystemet. Den enda möjligheten var en grundlig omorganisation, där Glass-Steagallagen från Franklin D. Roosevelts New Deal kunde användas för att inleda saneringen av bankerna. I januari 2001 varnade LaRouche för risken för ett allvarligt terroristattentat mot en eller flera amerikanska städer, en varning som han gjorde i sammanhanget av en analys av varför och hur finanssystemet 1999-2000 hade inträtt i en fas kännetecknad av en "hightech-bubbla". LaRouche pekade på att det fanns risk för en "riksdagshusbrand" när USA på grund av den allt djupare ekonomiska krisen skulle bli svårt att regera. Och, precis som han i maj 1987 förutsade börskraschen som inträffade i oktober samma år, förklarade LaRouche den 22 juli 2007, ett år före härd-

smältan i Lehman Brothers och AIG i september 2008:

"Det internationella monetära finanssystemet håller faktiskt just nu på att falla sönder. Det är ingenting mystiskt med det; jag har talat om det ett tag nu, det har varit på gång, det avtar inte. Det som upptas som aktievärden och marknadsvärden på de internationella finansmarknaderna är trams! Det är rent fiktiva värden. Det finns ingen sanning i det; bluffmakeriet är enormt. Det finns ingen möjlighet att det nuvarande finanssystemet inte kommer att kollapsa – ingen! Det är slut, nu! Det nuvarande finanssystemet kan inte fortsätta existera under några omständigheter, under någon president, under något ledarskap, eller någon form av internationellt ledarskap. Bara en grundläggande och plötslig förändring i det internationella monetära finanssystemet kan förhindra en allmän, omedelbar kedjereaktionsliknande kollaps. Hur snabbt det kommer att ske vet vi inte, men det kommer att ske, och det går inte att hejda. Och ju längre det får fortgå innan det tar slut, desto värre blir det."

Som framgår av den ovanstående prognosen, gjord i en ålder av 84 år, fortsatte LaRouche att vara enastående produktiv. Men inte bara det. Kring millennieskiftet drog LaRouche i gång en rekrytering av ungdomar, och denna ungdomsrörelse blev så framgångsrik att det Demokratiska partiet i olika delar av landet till och med försökte ta över den. Tusentals ungdomar gick igenom den här utbildningsprocessen. LaRouches ungdomsrörelse gjorde banbrytande insatser i presentationen av Johannes Keplers arbete, i undervisningen av klassisk belcanto-sång både inom ramarna för den allmänna skolundervisningen och som ett motgift mot kulturell självförnedring, och i skildringen av amerikansk historia, inklusive amerikansk samtidshistoria (till skillnad från "aktuella händelser" eller, ännu värre, "nyheter"). Mycket finns dokumenterat i videoformat, till exempel filmen *1932*, som har setts av mer än en miljon människor. Sedan han trädde fram som en offentlig person för drygt femtio år sedan har den enda tragedin i Lyndon LaRouches liv varit den att han aldrig fick lov att genomföra, som president eller som rådgivare till en sittande president, de ekonomiska reformer som skulle ha gjort livet lättare att leva för tiotals miljoner amerikaner och hundratals miljoner människor runt om i världen. Lyndon LaRouche hade och har många vänner runt om i världen, med framträdande positioner inom vetenskapen, musiken, ekonomin och politiken, men hans bästa vän – vid sidan av hans hustru Helga – var de glömda männen och kvinnorna i Amerika och andra länder.

FYSISK EKONOMI

Mars 2019

Växter älskar koldioxid!

Till alla skolungdomar som deltar i fredagsdemonstrationerna "för klimatet"

+ Med hjälp av fotosyntesen spjälkar växter oorganiska ämnen som vatten och koldioxid och sätter ihop dem i nya kombinationer. Detta ger (vid den oxygena fotosyntesen) upphov till druvsocker och syre, och andra ämnen som växten behöver för att växa. Ju mer koldioxid som tillförs, desto mer druvsocker kan växten bilda. I växthusen använder man den kunskapen för att få en snabbare tillväxt och för att kunna skörda sötare frukter. Det här är sådant du antagligen lär dig på biologiklektionerna. Om växterna fick bestämma, så kunde koldioxidhalten i vår atmosfär gärna få vara dubbelt så hög!

+ Koldioxid är tyngre än många andra komponenter i vår luft. Vilken massa ett ämne har kan man räkna ut med hjälp av atommassenheten "u" (det första talet under ämnesnamnet i det periodiska systemet på dina kemiklektioner): syre (O₂) har då en massa på i genomsnitt 31,999 u, kväve (N₂) har 28,014 u. Koldioxid (CO₂) har 44,009 u, och är alltså nästan dubbelt så tungt som de två stora komponenterna i vår luft, syre och kväve. Vatten (H₂O) har 18,015 u och kan i gasform (vattenånga) vara väsentligt lättare än luften. Koldioxid är alltså jämförelsevis tungt, men det tycker växterna om (se första punkten).

+ Koldioxidkoncentrationen i vår atmosfär är ungefär 400 ppm, dvs 400 miljondelar. Hur många procent av hela luftvolymen är det? Som du kanske vet från matematiklektionerna är 1 procent en hundradel, en tusendel är 0,1 procent osv. En miljondel är alltså 0,0001 procent, och 400 ppm koldioxid är därmed 0,04 volymprocent av hela vår planets atmosfär och den hör följaktligen till spårämnen.

+ Vår planets atmosfär håller oss varma: Utan växthuseffekten (ett dåligt valt namn, eftersom jordatmosfären till skillnad från ett växthus befinner sig i ständig rörelse) skulle medeltemperaturen på jorden vara -18 grader C, vilket man kan beräkna med Stefan-Boltzmann-konstanten. Fråga också din fy

siklärare om detta! Tack vare att den långvägiga infraröda strålningen återreflekteras från jordytan till atmosfären höjs jordtemperaturen med 33 grader C. Här har koldioxiden en betydelse; men temperaturen måste inte obetingat öka i takt med en fortsatt stigande koldioxidkoncentration i jordatmosfären, för till skillnad från vattenånga kan koldioxid bara absorbera infraröd strålning (värme) inom ett smalt spektralfrekvensområde och på så vis bidra till en uppvärmning. Eftersom detta område dessutom överlappar med uppvärmningsjätten H₂O:s frekvensområde, och vatten i form av vattenånga är (i medeltal) femtio gånger mer vanligt förekommande i luften än koldioxid, är det tveksamt om den ökade koldioxidhalten över huvud taget kommer in i spelet som termisk energilagrare.

+ Jordens största ö, Grönland, var faktiskt grön en gång i tiden. Det var för ca 900.000 år sedan. Grönland är beläget norr om den norra polcirkeln, och som du säkert vet från geografiklektionerna är detta (tillsammans med området söder om den södra polcirkeln, eller Antarktis) den kallaste delen av jorden. Med hjälp av borrhävar från en av Grönlands glaciärer har man inte bara kunnat slå fast att träd en gång växte där, utan också att det under dessa gångna årtusenden - innan det fanns någon mänsklig industriell civilisation - hela tiden skedde sprängvisa temperaturförändringar (klimatförändringar).

+ Jordens temperaturutveckling (klimat) kan inte bara förklaras med terrestriska processer, eftersom den primära energileverantören är solen. Utan den hade det inte funnits något liv att tala om på jorden. Som du säkert fått lära dig på astronomiklektionerna är solen ungefär hundra gånger större än vår jord och står för nästan 99 procent av all massa i vårt solsystem. Eruptionerna som återkommande sker på solens yta är ofta större till omfånget än jorden. En hög solaktivitet medför att mindre kosmisk strålning når jorden. Detta medför i sin tur en minskad molnbildning på jorden, vilket å andra sidan värmer upp vår atmosfär. Molnen reflekterar i genomsnitt 30 procent av solinstrålningen tillbaka till rymden, molnen är alltså en viktig klimatfaktor.

Det här har du fått lära dig i skolan, eller hur? Eller är dina lärare inte intresserade av det? Eller är du inte intresserad av det? Eller har den här undervisningen bara inte blivit av, på grund av lärarbristen? Oavsett vilket så visar ditt deltagande i klimatdemonstrationen att skolan har misslyckats.

Som jag har visat i punkterna ovan är jordens klimatsystem ett oerhört komplext vetenskapsfält, i nivå med onkologi eller neurologi. Att göra prognoser inom dessa områden är mycket svårt. Om vi viftar bort ovan nämnda fakta (och dussintals andra) så lämnar vi vetenskapens område och kommer in på religionens. Om teserna politiseras talar man om en ideologi. Om alla avvikande uppfattningar undertrycks med våld och oliktankarna förföljs, talar man om ett totalitärt system. Så långt har det inte gått än här, men vad sa man efter nazidiktatu-

rens slut i Tyskland? ”Ge akt på de första tecknen!” Även nazisterna lät sin diktatur legitimeras av ”vetenskap”, nämligen rasläran (här kan du gärna fråga din historielärare). Och det fanns också vid den tiden gott om ungdomar som villigt anammade den.

I stället för att bli ett offer för denna farliga dynamik borde vi använda vårt förnuft och avsiktligt förbättra mänsklighetens levnadsvillkor, för bara människan kan, till skillnad från kaniner, i kraft av sitt förnuft skapa helt nya fysikaliska tillstånd och på så vis övervinna tidigare satta gränser. En bra utmaning i det sammanhanget är att tänka ut hur vi ska göra för att förändra klimatet på vår närmaste grannplanet, Mars, och andra himlakroppar, så att de blir beboeliga för människor och djur. Vad säger du, ska vi sätta i gång?!

Bli medlem i Schillerinstitutet

Medlemsavgiften är 1200 kr per år resp. 600 kr för studerande och pensionärer. Utökat medlemskap med publikationer 3000 kr. Månadsavgift 100, 50 eller 250 kr/månad. Prenumeration på enbart nyhetsbrevet Monitor kostar 2000 kr per år. Betala medlemsavgiften till Schillerinstitutets PG 580049-5. För betalningar från utlandet använd IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS För betalning med Swish går det att betala till kassören Kjell Lundqvist: +46 709703921.

Kontakta honom om du vill beställa en blankett för Autogirobetalning

Redaktionsruta:

Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Redaktion: Ulf Sandmark (chef.red.), Malin Wik (red.sekr.), Elias Dottemar, Kjell Lundqvist (ansv.utg.)

Schillerinstitutet, Box 6057, 129 06 Hägersten Tel: 08-98 30 10, Epost: schiller-institutet@nysol.se Pren. helår 2000 kr. Plusgiro 58 00 49-5, IBAN SE96 9500 0099 6034 0580 0495, BIC-kod: NDEASESS. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.